

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 185/05-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. novembra 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť P. d., so sídlom v D., právne zastúpeného advokátom JUDr. J. F., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 171/2002 a takto

r o z h o d o l :

1 . Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 171/2002 p o r u š i l základné právo P. d., so sídlom v D., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 171/2002 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. P. d., so sídlom v D. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. P. d., so sídlom v D., p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7 953 Sk (slovom sedemtisícdeväťstopäťdesiattri slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. J. F., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením zo 14. septembra 2005 č. k. I. ÚS 185/05-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť P. d., so sídlom v D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietalo porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 171/2002 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1. 1. Zo sťažnosti vyplynulo, že 3. októbra 2002 podal sťažovateľ okresnému súdu určovaciu žalobu o jeho údajnej povinnosti zaplatiť dlh a o jeho práve podať návrh na vymazanie zápisu záložného práva v katastri nehnuteľností. Listom zo 16. apríla 2003 bolo zo strany súdu sťažovateľovi oznámené, že predmetná vec je na ďalšie konanie postúpená Okresnému súdu Bratislava III ako údajne miestne príslušnému súdu. Sťažovateľ podaním z 26. júna 2003 a následne z 3. septembra 2003 žiadal o podanie informácie o stave konania, ale nedostal žiadnu odpoveď. Ďalším podaním z 20. januára 2004 sťažovateľ požiadal o informáciu a pomoc priamo predsedu Okresného súdu Bratislava III. Aj toto podanie sťažovateľa, okrem výzvy na zaplatenie súdneho poplatku ostalo bez riadnej procesnej odozvy. Keďže v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III nedochádzalo k vecnému posunu, sťažovateľ sa domáhal ochrany svojich práv podaním sťažnosti na postup súdu predsedovi Okresného súdu Bratislava III v zmysle zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení

neskorších predpisov. Táto sťažnosť nebola vybavená v zákonnej dvojmesačnej lehote, a preto jej vybavenie sťažovateľ musel urgovať podaním z 31. marca 2004. Dňa 27. septembra 2004 rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) o miestnej príslušnosti a potvrdil, že žaloba bola pôvodne podaná na miestne príslušnom súde. Podaniami z 24. januára 2005 a 14. marca 2005 podal sťažovateľ sťažnosti na prietahy v konaní, pričom aj tieto zostali nevybavené. Až na ďalšiu sťažnosť dostal sťažovateľ odpoveď, z ktorej vyplynulo, že okresný súd ešte stále nemal doriešenú otázku miestnej príslušnosti. K vyjasneniu neprispelo ani to, že sťažovateľ po údajnej strate celého spisu zaslal duplikáty a že o tomto probléme informoval priamo predsedníčku okresného súdu.

Podľa názoru sťažovateľa postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Okresný súd svojou nečinnosťou spôsobil sťažovateľovi neprimerane veľké ťažkosti, pretože sťažovateľ nemôže celkom bez obmedzení právne nakladať so svojim majetkom, najmä ho zakladať v prospech tretích osôb. Predmetný spor podľa sťažovateľa nevykazuje ani zo skutkového, ani z právneho hľadiska črty mimoriadnej náročnosti a právnej zložitosti. Na všetky tieto skutočnosti sťažovateľ viackrát upozornil okresný súd, naposledy podaním z 26. júla 2005. Pre výraznú intenzitu zásahov do práv, ako aj pre dĺžku ich trvania a z dôvodu ich opakovaného výskytu žiada sťažovateľ primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400 000 Sk.

1. 2. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 171/2002 porušil právo P. d. (...), aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 171/2002 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. P. d. (...) priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 400.000,- Sk, (...), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. *Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť P. d. (...) trovy konania, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. F.“*

2. Dňa 4. novembra 2005 bolo doručené ústavnému súdu podanie sťažovateľa z 31. októbra 2005 označené ako „Zmena sťažnosti“, z ktorého vyplynulo, že:

«Sťažnosťou zo dňa 05. 09. 2005, ktorá bola doručená Ústavnému súdu SR dňa 08. 09. 2005, sa sťažovateľ domáhal ochrany svojho základného práva, garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky proti porušovateľovi Okresnému súdu Bratislava I.

(...) Po podaní sťažnosti vyšli najavo pre sťažovateľa doposiaľ neznáme skutočnosti:

a) Sťažovateľ (...) ako navrhovateľ podal 3. 10. 2002 na Okresný súd Bratislava I určovaciu žalobu o povinnosti navrhovateľa zaplatiť dlh a práve podať návrh na vymazanie záložného práva v katastri. Veci bola pridelená sp. zn.: 7 C 171/2002.

V máji r. 2003 bola žaloba odstúpená Okresnému súdu Bratislava III, ako údajne miestne príslušnému (konanie bolo zavedené pod č.: 10 C 83/2003). Kvôli negatívnemu kompetenčnému konfliktu medzi Okresným súdom Bratislava III a Okresným súdom Bratislava I musel o príslušnosti rozhodnúť Krajský súd v Bratislave. Ukázalo sa, že žaloba bola podaná správne a miestne príslušným je Okresný súd Bratislava I.

V spisovej kancelárii Okresného súdu Bratislava III bol navrhovateľ opakovane informovaný o tom, že spis sa už na tomto súde nenachádza a pritom bolo poukázané na cit. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktoré teda ako miestne príslušný na konanie určilo Okresný súd Bratislava I. Opodstatnene sa naša procesná strana domnievala, že spis sa musí nachádzať na Okresnom súde Bratislava I. Ten však vo veci nekonal a podľa informácií, ktoré sme získali v spisovej kancelárii Okresného súdu Bratislava I sa údajne celý spis stratil.

b) Doteraz nebolo možné z našej strany zistiť, ktorý okresný súd v tom ktorom čase fyzicky spisom disponoval. Tvrdíme, že Okresný súd Bratislava I ako aj Okresný súd Bratislava III porušili práva navrhovateľa (sťažovateľa), aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov. Oba okresné sudy totiž museli minimálne od 27. 9. 2004 vedieť, že na konanie je príslušný Okresný súd Bratislava I. Ten ale ostal pasívny i po tom, čo Krajský

súd v Bratislave definitívne rozhodol o jeho miestnej príslušnosti a dve ďalšie urgencie žalobcu (z 24. 1. 2005 a 14. 3. 2005) neopodstatnene „odsúval“ na OS Bratislava III. Okresný súd Bratislava III síce už nebol na konanie príslušný, ale spis – hoci aj pôvodne nesprávne postúpený Okresným súdom Bratislava I – mal po rozhodnutí Krajského súdu bezodkladne zaslať na Okresný súd Bratislava I. Len tak mohol vytvoriť povinný predpoklad, aby mohlo byť vo veci meritórne konané a rozhodované.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujeme, aby ústavný súd v zmysle ust. § 31a zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení v spojení s ust. § 95 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. v platnom znení, pripustil zmenu sťažnosti a vydal nález podľa predloženého návrhu:

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn.: 7 C 171/2002 porušil právo sťažovateľa P. d., so sídlom D., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn.: 10 C 83/2003 porušil právo sťažovateľa P. d., so sídlom D., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn.: 7 C 171/2002 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

4. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn.: 10 C 83/2003 prikazuje bez zbytočných prieťahov postúpiť súdny spis Okresnému súdu Bratislava I.

5. P. d., so sídlom D., sa priznáva primerané finančné zadostučenie v sume 300.000,- Sk (...), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. P. d., so sídlom D., sa priznáva primerané finančné zadostučenie v sume 100.000,- Sk (...), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7. Okresný súd Bratislava I a Okresný súd Bratislava III sú povinné uhradiť sťažovateľovi (...) trovy konania, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu do troch dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu (...).»

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený JUDr. E. H., listom z 24. októbra 2005 sp. zn. Spr. 3365/05

a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 10. novembra 2005.

3. 1. Poverená predsedníčka okresného súdu - hoci bola 13. októbra 2005 písomne vyzvaná – sa nevyjadrila k tomu, či sa o prijatej sťažnosti má konať ústne pojednávanie, podala však chronologický prehľad úkonov vykonaných v danej veci a uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„(...) konanie pred okresným súdom o nároku sťažovateľa na zrušenie záložného práva, nie je poznačené zbytočnými prietahmi, ktoré by boli spôsobené postupom resp. nečinnosťou súdu. Súčasne chcem poukázať, že dňa 16. 4. 2003 bol spis postúpený na Okresný súd Bratislava III v Bratislave, pričom z tohto súdu bol vrátený tunajšiemu súdu dňa 20. 10. 2005. (čiže 2 a pol roka) z toho 4 mesiace sa nachádzal na Krajskom súde z dôvodu rozhodovania o miestnej príslušnosti.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky. (...)“

3. 2. Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu poverenej predsedníčky okresného súdu uviedol, že:

«(...) 1. sťažnosťou zo dňa 05. 09. 2005 sa sťažovateľ domáhal ochrany svojho základného práva, garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky proti porušovateľovi Okresnému súdu Bratislava I.

2. V zmene sťažnosti zo dňa 31. 10. 2005 sme uviedli, že po podaní sťažnosti vyšli najavo pre sťažovateľa doposiaľ neznáme skutočnosti. Žiadali sme teda pripustiť zmenu sťažnosti a vydať nález podľa návrhu predloženého v predmetnej zmene sťažnosti z 31. 10. 2005.

3. Sťažovateľ podal 3. 10. 2002 na Okresný súd Bratislava I určovaciu žalobu (veci bola pridelená sp. zn.: 7 C 171/2002). V máji r. 2003 bola žaloba odstúpená Okresnému súdu Bratislava III, ako údajne miestne príslušnému (konanie bolo zavedené pod č.: 10 C 83/2003). Kvôli negatívnemu kompetenčnému konfliktu medzi Okresným súdom Bratislava III a Okresným súdom Bratislava I rozhodoval o príslušnosti Krajský súd v Bratislave. Ten potvrdil, že žaloba navrhovateľa bola podaná správne. Miestne príslušným je Okresný súd Bratislava I. Z našej strany však doteraz nebolo možné zistiť, ktorý okresný súd fyzicky

v určitom čase disponoval spisom. Navrhovateľ bol totiž opakovane informovaný o tom že spis sa už v spisovej kancelárii Okresného súdu Bratislava III nenachádza a pritom bolo poukázané na cit. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktoré teda ako miestne príslušný na konanie určilo Okresný súd Bratislava I. Opodstatnene sa teda naša procesná strana domnievala, že spis sa musí nachádzať na Okresnom súde Bratislava I. Ten však vo veci nekonal a podľa informácií, ktoré sme získali v spisovej kancelárii Okresného súdu Bratislava I sa údajne celý spis stratil.

4. Tvrdíme, že Okresný súd Bratislava I ako aj Okresný súd Bratislava III porušili práva navrhovateľa (sťažovateľa), aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov. Oba okresné sudy totiž museli minimálne od 27. 9. 2004 vedieť, že na konanie je príslušný Okresný súd Bratislava I. Ten ale ostal pasívny i po tom, čo Krajský súd v Bratislave definitívne rozhodol o jeho miestnej príslušnosti a dve ďalšie urgencie žalobcu (z 24. 1. 2005 a 14. 3. 2005) neopodstatnene „odsúval“ na OS Bratislava III. Okresný súd Bratislava III síce už nebol na konanie príslušný, ale spis - hoci aj pôvodne nesprávne postúpený Okresným súdom Bratislava I - mal po rozhodnutí Krajského súdu bezodkladne zaslať na Okresný súd Bratislava I. Len tak mohol vytvoriť predpoklad pre meritórne konanie a rozhodnutie.

Súhlasíme, aby Ústavný súd SR v konaní postupoval podľa § 30 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení a prerokoval vec bez ústneho pojednávania, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Pre tento prípad - nakoľko si uplatňujeme trovy právneho zastúpenia - vyčíslujeme tieto trovy sumou 12.620,- Sk.

Špecifikácia trov právneho zastúpenia v celkovej výške 12.620,- Sk s 19 % DPH, v zmysle vyhl. 655/2004 Z. z. (...).»

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 171/2002:

Dňa 3. októbra 2002 podal sťažovateľ na Okresnom súde Bratislava I proti T., spol. s r. o., so sídlom v B. (ďalej len „odporca“) určovaciu žalobu „[podľa § 80c) OSP] o navrhovateľovej povinnosti zaplatiť dlh a práve podať návrh na vymazanie záložného práva v katastri.“ Vec bola pridelená zákonnej sudkyňi Mgr. E. S. a bola zaevidovaná pod sp. zn. 7 C 171/2002.

Dňa 19. mája 2003 bola vec postúpená podľa § 105 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) Okresnému súdu Bratislava III, ktorý mal byť na konanie v danej veci príslušný podľa § 88 ods. 1 písm. h) OSP.

Dňa 23. mája 2003 bola vec zaevidovaná na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 10 C 83/2003 a pridelená zákonnej sudkyňi JUDr. M. Z.

Dňa 11. februára 2004 Okresný súd Bratislava III vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 200 000 Sk.

Dňa 25. marca 2004 bola v spise zaznamenaná platba sťažovateľa v sume 200 000 Sk z titulu súdneho poplatku.

Dňa 30. júna 2004 bol doručený krajskému súdu „*nesúhlas s miestnou príslušnosťou*“ Okresného súdu Bratislava III.

Dňa 27. septembra 2004 krajský súd uznesením č. k. 8 NcC 26/2004-38 rozhodol, že miestne príslušným v tejto veci je Okresný súd Bratislava I.

Dňa 20. októbra 2005 Okresný súd Bratislava III postúpil vec Okresnému súdu Bratislava I s poukazom na uznesenie krajského súdu č. k. 8 NcC 26/2004-38.

Dňa 20. októbra 2005 zákonná sudkyňa JUDr. E. S. na Okresnom súde Bratislava I vyslovila nesúhlas so zápisom veci do odd. C, pretože podľa nej ide o vec obchodnoprávnu.

Dňa 20. októbra 2005 predseda Okresného súdu Bratislava I rozhodol, že vec patrí na prejednanie a rozhodnutie v odd. JUDr. E. S.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

1. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 171/2002, v ktorom sťažovateľ vystupuje ako navrhovateľ, dochádza k porušovaniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

1. 1. Sťažovateľ podaním z 31. októbra 2005 predloženým ústavnému súdu navrhol „*zmenu sťažnosti*“ a domáhal sa aj toho, aby účastníkom tohto konania pred ústavným súdom sa stal aj Okresný súd Bratislava III (pozri bod 2 časti I tohto nálezu), pretože „*po podaní sťažnosti vyšli najavo pre sťažovateľa doposiaľ neznáme skutočnosti*“. Ústavný súd však pripomína, že je viazaný tým predmetom konania, ktorý bol vymedzený jednak sťažnosťou, ale aj svojím uznesením o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 239/04), pričom uznesením zo 14. septembra 2005 č. k. I. ÚS 185/05-8 ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde iba vo vzťahu k Okresnému súdu Bratislava I, preto na podanie sťažovateľa, ktorým navrhol uvedenú „*zmenu sťažnosti*“, už nemohol prihliadnuť.

2. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

2. 1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, dĺžka napadnutého konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci. Napokon ani zo stanoviska okresného súdu nevyplýva, že by v danom prípade išlo o skutkovo alebo právne zložitú vec.

2. 2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania s'ťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil takú závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom.

2. 3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné priet'ahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že napadnuté konanie (od podania žalobného návrhu 3. októbra 2002 až dosiaľ) trvá už viac ako tri roky, pričom za toto obdobie bola vyriešená iba miestna príslušnosť súdu a to, ktoré súdne oddelenie okresného súdu má právomoc vo veci konať. Táto dĺžka napadnutého konania bez jediného úkonu súdu, ktorý by smeroval k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ ako navrhovateľ v preskúmvanej veci nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02), je celkom zjavne neprimeraná. Treba pritom uviesť, že okresný súd bol po podaní žalobného návrhu s'ťažovateľa bez akýchkoľvek zákonných dôvodov sedem mesiacov aj nečinný (konkrétne od 3. októbra 2002 do 19. mája 2003) a ako to z uznesenia krajského súdu č. k. 8 NcC 26/2004-38 z 27. septembra 2004 vyplynulo,

postup okresného súdu nevykazoval ani znaky efektívneho konania. Odstraňovanie nedostatkov konania zo strany okresného súdu v súlade s Občianskym súdnym poriadkom síce spôsobuje predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (mutatis mutandis I. ÚS 31/01). V danom prípade však okresný súd odstraňoval také nedostatky konania, keď namietol svoju miestnu nepríslušnosť, ktoré podľa uvedeného rozhodnutia krajského súdu ani neexistovali. Vychádzajúc z tohto rozhodnutia krajského súdu a zo zásady *iura novit curia* v konečnom dôsledku prietahy v konaní zapríčinil Okresný súd Bratislava I, aj keď je nesporné, že na celkovej dĺžke konania mal svojím zdĺhavým postupom podiel aj Okresný súd Bratislava III. Skutočnosť, že zákonná sudkyňa okresného súdu sa domnievala, že Okresný súd Bratislava I nie je príslušný na konanie a rozhodovanie v danej veci, čím, ako vyšlo najavo, vyvolala dlhotrvajúci nedôvodný spor o miestnu príslušnosť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

3. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov.

4. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal

za odôvodnené priznať mu aj finančné zadost'učinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv s'ťažovateľa považuje za primerané vo výške 40 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

5. Ústavný súd priznal s'ťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 7 953 Sk z dôvodu trov jeho právneho zastúpenia.

S'ťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie s'ťažnosti z 5. septembra 2005 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 10. novembra 2005). Za tri úkony vykonané v roku 2005 patrí odmena v sume trikrát po 2 501 Sk a trikrát 150 Sk z titulu režijného paušálu ku každému úkonu, preto trovy právneho zastúpenia s'ťažovateľa predstavujú sumu 7 953 Sk v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnenej náhrade trov konania s'ťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

6. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2005